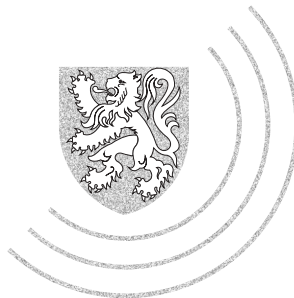

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

9 november 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002

VERSLAG

van het Rekenhof

Brussel, 9 november 2001
Regentschapsstraat 2
1000 BRUSSEL

N 14-2.013.451 B1

Mijnheer de Voorzitter,

BETREFT : Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002.

Het Rekenhof heeft het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002 onderzocht en formuleert hiernavolgend zijn opmerkingen.

Artikel 11

De verwijzing naar de artikelen 23 en 26 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs en artikel 13, §2, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving dient te worden vervangen door de juiste verwijzing.

Bij voorkeur wordt als volgt geformuleerd :

“... 1° aan de scholengroepen en de raad van het Gemeenschapsonderwijs ... voor het vervullen van de opdracht bedoeld in artikel 4, §1, van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs met betrekking tot de grote en de kleine infrastructuurwerken ...”.

Artikel 45

Dit artikel voorziet in een afwijking op het principe vervat in de artikelen 2, 8°, en 11, §1, lid 2 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden dat bepaalt dat elke goedgekeurde subsidiebelofte dient te worden aangerekend als vastlegging op de vastleggingskredieten van het VIPA vooraleer de betekening van de goedkeuring aan de initiatiefnemer geschiedt. Door de goedkeuring van een subsidiebelofte verbindt de Vlaamse overheid zich formeel tot het subsidiëren van een bepaald

De heer N. DE BATSELIER
Voorzitter van het Vlaams Parlement
Leuvenseweg 27
1011 BRUSSEL

project indien aan de voorziene voorwaarden wordt voldaan. Dergelijke formele verbintenis dient te leiden tot de vastlegging van de nodige begrotingskredieten voor de in de toekomst te betalen subsidies. Elke verbintenis die in de loop van het begrotingsjaar wordt aangegaan, moet worden aangerekend op de vastleggingsmachtiging van het betreffende jaar, zoniet wordt het annaliteitsprincipe van de begroting geschonden.

Door de spreiding van de vastlegging van een subsidiebelofte over meerdere jaren komt bovendien de rechtszekerheid van de initiatiefnemers in het gedrang. De noodzakelijke band tussen het formeel engagement van de overheid en het reserveren van de nodige middelen voor het nakomen van dit engagement wordt verbroken. De aanduiding "meerdere jaren" laat een onbeperkte spreiding in de tijd toe aangezien geen enkele limiet- of einddatum wordt vastgesteld vooraleer de subsidiebelofte in zijn geheel dient te zijn vastgelegd. Conform artikel 11, §3, van voormeld decreet is een subsidiebelofte echter maximaal twee jaar geldig en artikel 12, §1, van hetzelfde decreet stelt dat de aanvraag van een subsidiebeslissing voor de eerste projectfase van de investering binnen de geldigheidsduur van de subsidiebelofte dient te worden ingediend, zoniet vervalt de subsidiebelofte van rechtswege. Het kan noch de bedoeling zijn door het spreiden van de vastleggingen de geldigheidsduur van de subsidiebelofte te verlengen noch dat subsidiebeslissingen mogelijk worden vooraleer een overeenstemmende subsidiebelofte werd vastgelegd.

Het is ten slotte onduidelijk waarom de spreiding over meerdere jaren van de subsidiebelofte enkel van toepassing zou worden op de subsidiebeloften verleend in 2002. Wanneer het de bedoeling is een éénmalige afwijking te voorzien op de bepalingen van het decreet van 23 februari 1994 dan ontstaat mogelijk een ongelijke behandeling ten opzichte van aanvragers van investeringssubsidies in de daaropvolgende jaren. Wanneer het de bedoeling is de draagwijdte en de bepalingen van het decreet van 23 februari 1994 algemeen te wijzigen dan dienen de desbetreffende artikelen van dit decreet zelf te worden gewijzigd.

Artikel 46

Dit artikel wijzigd artikel 16 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, dat onder meer bepaalt wat de omvang is van de financiële enveloppe die wordt voorzien voor de uitvoering van de openbare opdracht. Artikel 19, §4, van de beheersovereenkomst van 7 juni 2001 garandeert dat indien de reclameontvangsten van de VRT onder het niveau van 1,5 miljard BEF (37.184.000 EUR) per jaar dalen, de Vlaamse Gemeenschap deze minderontvangsten zal compenseren. Dit is een financiële garantie vanwege de Vlaamse Gemeenschap die niet in het ontworpen artikel 46 is opgenomen.

In het auditrapport van het Rekenhof over het onderzoek naar de beheersovereenkomsten met Vlaamse openbare instellingen¹) werd gesteld dat het Vlaams Parlement de financiële engagementen in de beheersovereenkomst voorafgaandelijk decretaal dient te machtigen, aangezien zij de goedkeuring van de jaarlijkse begroting overstijgen. Het is dan ook aangewezen dat de financiële garantie in verband met de minimale reclame-ontvangsten eveneens wordt opgenomen in artikel 46 van onderhavig decreet.

Een kopie van deze brief wordt heden aan de leden van de Vlaamse regering bezorgd.

Op last :
De Hoofdgriffier,

Het Rekenhof :
De Voorzitter,

F. VAN DEN HEEDE.

F. VANSTAPEL.

¹ Vlaams Parlement, Stuk 37 (2001-2002) - Nr. 1, p. 50.